

1

HET LEVEN VAN ELIZABETH LINN

Elizabeth Linn was bijna vijf jaar lang lid van een Bijbelklas van een zondagsschool in Edinburgh. Ze was een oplettende leerling. Hoewel ze erg aan haar klas gehecht was en de lessen regelmatig bijwoonde, gaf ze twee jaar lang geen blijk dat haar hart werkelijk geraakt was door de gezegende waarheden van het Evangelie. Het behaagde God om haar in de winter van 1838 te beproeven met een zware longontsteking. Toen ze door haar gewaardeerde en geliefde onderwijzer opgezocht werd, werd haar hart krachtig wakker geschud, zodat ze een besef had van haar verloren staat. Ze voelde dat ze iets meer nodig had dan deze arme, stervende wereld. Ze hilde wanneer ze sprak over de vele keren dat ze gehoord had van de gewilligheid van Jezus om allen te ontvangen die tot Hem komen met nederig berouw. Wanneer ze terugkeerde van de zondagsschool, nam ze vaak in haar hart voor om het komen tot Hem niet langer uit te stellen. Toch had ze het steeds maar weer uitgesteld. En nu kwam ze erachter dat een ziekbed niet de beste tijd was om Jezus, de Vriend van zondaren, te zoeken. Ze lag daar met pijn, koorts en slaperigheid.

Het behaagde God om haar ziekte te genezen en Elizabeth weer op te richten. Het was duidelijk te merken dat haar hart volledig openstond om de waarheid aan te nemen. Toen ze zich weer bij haar zeer geliefde klas voegde, luisterde ze naar het onderwijs dat daar gegeven werd. Ze was iemand die de eeuwigheid in het volle zicht had. Zo levendig waren haar gedachten over de eeuwigheid, dat het niet alleen een diepe bekommering over haar eigen behoud veroorzaakte, maar ook over dat van haar geliefde vriendinnen.

Hoewel ze te zien had gekregen dat ze bij God niet aangenomen kon worden dan alleen door het volbrachte werk van Jezus, was haar hart vaak heel duister en neerslachtig. Het was wel duidelijk dat dit kwam door een gebrek aan de eenvoudige geloofsoefening, die een nuchter vertrouwen heeft in de waarheid van de Bijbel: Christus Jezus is in de wereld gekomen om de zondaren zalig te maken.⁶ Ze zag meer op haar zonden dan op het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt.⁷ Meer op haar werkelijk vreselijke ziekte dan op Gods oneindig grote en zeer genadige geneesmiddel.⁸

Elizabeth zag de enige Weg van aanneming bij God en voor haar gebrekkige zicht was die al heerlijk. Het is echter geen wonder dat ze nog niet met Paulus kon zeggen: 'Hij heeft mij liefgehad en heeft Zichzelf voor mij overgegeven.' Ze miste alleen nog de eenvoudige aanraking van het geloof. Het nieuws dat Jezus

6 1 Tim. 1:15.

7 Joh. 1:29.

8 Hos. 13:9.

Elizabeth volgde bijna vijf jaar lang de Bijbelklas.

voor zondaren gestorven was, had haar bereikt. Hij was weer tot leven gekomen en Hij kan 'volkomenlijk zalig maken degenen die door Hem tot God gaan'.⁹ Deze berichten, die zelfs nog meer vreugde gaven, had ze ook al gehoord.

Toch miste ze de hand van het geloof. Daarom kon ze niet met de verblijdende verzekering en vreugde van Thomas zeggen: 'Mijn Heere en mijn God'.¹⁰ Hoe zwak en bevend haar aanraking ook kan zijn, wanneer ze Jezus maar één keer aanraakt door het geloof, dan zal dat een volkomen genezing geven van de diepste wonden van de zonde. O, gezegende waarheid die de ziel verheugt! Geliefde lezer, moge deze aanraking de jouwe worden!

Haar onderwijzer hoorde eens een meditatie over de tekst in Jesaja 55:1: 'O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja, komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk.' Tijdens deze meditatie zei de predikant dat hij veel bekommerde mensen was tegengekomen die de bedoeling van de tekst niet begrepen. Ze voelden zich ontmoedigd, omdat ze dachten dat de uitnodiging alleen was voor degenen die dorsten naar de gerechtigheid en niet voor degenen die dorsten naar geluk, zoals de Heilige Geest het overduidelijk bedoeld had. Tijdens het beluisteren van deze meditatie moest hij meteen aan Elizabeth denken, die in die tijd thuis was vanwege haar zieke lichaam. Toen hij met haar sprak over deze uitleg van de tekst, kwamen de tranen in haar ogen. Ze zei: 'De gevoelens die daar beschreven werden, zijn

9 Hebr. 7:25.

10 Joh. 20:28.

ook mijn gevoelens. Vaak denk ik dat ik niet dorstig genoeg ben naar de gerechtigheid. Nu begrijp ik de betekenis van die tekst. Deze tekst is gepast om elke arme zondaar te verheugen en vertroosten.’

Rond deze tijd werd de zondagsschool bevoorrecht met enkele bezoeken van ds. W.C. Burns.¹¹ Op een keer was een van zijn meditaties gebaseerd op de tekst uit Filippenzen 2:5-12.¹² Dit was een zeer gezegende avond voor Elizabeth en verschillenden van haar vriendinnen. Ze vertelde vaak dat dit een moment was waarop de Geest het Woord dat tot haar hart gesproken werd, ook toepaste. Hij gaf haar een helder zicht op Christus, Zijn Persoon, werk en liefde. Vanaf deze tijd kan gezegd worden dat ze verzegeld is tot op de dag van Jezus Christus. Het was de nacht van de geboorte voor haar ziel. Men denkt dat haar hart vanaf deze tijd niet meer in duisternis is geweest, maar dat ze in

11 William Chalmers Burns (1815-1868) was een Schotse evangelist en zendeling in China uitgaande van de Engelse Presbyterian Mission die afkomstig was uit Kilsyth, North Lanarkshire. Hij was de coördinator van de overzeese missies voor de Engelse Presbyteriaanse kerk.

12 Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was, Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn, maar heeft Zichzelve vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden; en in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelve vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is, opdat in den Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods des Vaders. Alzo dan, mijne geliefden, gelijk gij allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar veel meer nu in mijn afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven.

staat gesteld werd om zich onophoudelijk te verheugen in God haar Zaligmaker. De werkelijkheid van dit vervolmaakte werk van genade in haar ziel werd al spoedig bewezen door het beste bewijs ervan – gemeenschap met God. Het leven van God in de ziel van de mens zal die ziel naar het gebed tot God uitlokken. De stroom zal weer bij de Fontein uitkomen waar hij zijn oorsprong in heeft. Aangezien hij uit de hemel kwam, zal hij ook weer naar de hemel terugkeren.

Elizabeth werd een kind van gebed. Het gebed werd het belangrijkste onderdeel van haar leven. Een interessant bewijs hiervan kan gezien worden in het feit dat ze met twee van haar vriendinnen samenkwam. Ze verzocht of ze gebruik mochten maken van een klein lokaal van de zondagsschool. Daar zouden ze dan kunnen samenkomen om op zondagavond te bidden. Vooral om een zegen af te smeken over het onderwijs dat daarna aan hen en de anderen gegeven zou worden, en over de diensten waarin een meditatie gehouden werd. Deze diensten werden altijd gehouden nadat de lessen van de algemene school voorbij waren. Ook thuis zonderde Elizabeth een klein kamertje af voor dit heilige doel. Ze was gewend gebedsbijeenkomsten te houden. Tijdens deze gelegenheden was er veel geestelijke gemeenschap tussen haar en haar geliefde vriendinnen die met haar verenigd waren door aangename en tedere banden van christelijke liefde.¹³

¹³ Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen (Matth. 18:20).